

vist om, at, hvad enten denne Skattelov bliver gennemført eller ikke, saa ville Jernbaneanlægene blive fuldførte og blive fuldførte af den nuværende Regerings nuværende Medlemmer. Jeg kan paa ingen Maade gaa ind paa den Betragtning, at, hvor en særlig Lov fastslaar en Bestemmelse, og Pengene bevilges i den yderste Tid — thi det er den yderste Tid, idet den høitærede Finantsminister og den høitærede Indenrigsminister ikke vilde paabegynde Arbejdet itide, isjor — der kan det være Gjenstand for en ny Overenskomst mellem Regeringen og den lovgivende Magt, om der virkelig skal gjøres Alvor af disse Foretagender eller ikke. Forholdet er i mine Tanker ligefrem det, at Bedømmelsen netop maa ske ad den rent formelle Retdvei, og jeg troster mig til at antage, at den vil ske ad denne Vei, for saa vidt Regeringen, hvad jeg dog ingenlunde har nogensomhelst Frygt for, virkelig skulde prøve paa at anstille dette Forsøg. Jeg for mit Bedkommende ser ingen Forskjel imellem den utvivlsomme Forpligtelse, som den høitærede Justitsminister angav, at der var tilstede for Staten til at betale de Lønninger, som vare fastsatte i særlige Love, naar Pengene vare bevilgede paa Finantsloven, og Regeringens Forpligtelse til at fuldbyrde disse Jernbaneanlæg, naar den bevilgende Myndighed har bevilget Pengene dertil; Forpligtelsen er i mine Tanker i begge Tilfælde tilstede.

Dengang jeg midt under Forhandlingerne igaar begjerte Ordet, var det selvfølgelig ikke for at komme ind paa det Spørgsmaal, jeg nys har udtalt mig om; det var selvfølgelig i Anledning af, hvad vi igaar hørte den høitærede Finantsminister udtale. Jeg kan nu ikke tilbageholde en Forundring over, at en Lov af en saadan Vigtighed som Finantsloven kommer ind til Forhandling i dette Thing, uden at indledes af den høitærede Regering, uden at den høitærede Regering benytter Leiligheden til strax at forklare sin Stilling ligeoverfor et saa vigtigt Lovarbejde, som Finantsloven dog utvivlsomt er, og uden at Regeringen navnlig klarer sin Stilling ligeoverfor de utvivlsomme Punkter i Finantsloven, det vil sige, de Punkter i den, som ikke have havt den høitærede Regerings Bifald ved Forhandlingerne i det

andet Thing. Den høitærede Finantsminister benyttede ikke Leiligheden til strax at meddele Thinget en saadan Forklaring af Regeringens Stilling til Finantsloven i dens Helhed, og da det ærede kongevalgte Medlem, der sidder her tæt ved mig (Fischer), stillede klare Spørgsmaal til Regeringen, om den vilde stille Vædringsforslag til Finantsloven eller ikke, saa svarede den høitærede Finantsminister med en endogsaa lang Række af Forklaringer, men, som det forekom mig, Forklaringer, der lade Hovedpunktet ligge fuldstændig uklart, nemlig det, om Regeringen vilde eller ikke vilde stille Vædringsforslag. Jeg skal kun henvise ærede Medlemmer, som maatte maatte have overhørt det, til, hvad der nu foreligger trykt. Jeg vil henvise til, hvad der af den høitærede Finantsminister findes udtalt Sp. 2620, nederst paa Siden. Der udtaler den høitærede Finantsminister som Svar paa Spørgsmaalet fra det 8de kongevalgte Medlem, at saaledes som Sagen stiller sig for ham i Dieblisset, saa er der i alt Fald ikke nogen Tanke om, at noget Saadant fra hans Side skulde finde Sted som det at fordre Vædringer, og senere i Slutningen af sit Foredrag, nemlig Sp. 2623, udtaler den høitærede Finantsminister, at det kun er forsaavidt, at der ikke skulde komme noget Supplement til Indtægten, saaledes som det er antydnet i § 27 under Nr. 2, at han har nogen Betænkelse ved Finantslovsforslaget, saaledes som det er indkommet fra det andet Thing; men saa sierer den høitærede Finantsminister til: „Derfor det, som jeg haaber og venter, kommer til, saa er der for mig ingen Betænkelse ved Finantslovsforslaget, og saa anser jeg ogsaa det af det 8de kongevalgte Medlem fremdragne Punkt under § 10, L. 2, som bragt i fuldstændig Orden, og agter ikke derom at stille noget yderligere Forslag til det høie Thing.“ Jeg kan ikke se rettere, end at det er et ligefremt Forbehold fra den høitærede Finantsministers Side om eventuelt at stille Vædringsforslag til Finantslovsforslaget; hvis et Lovforslag, der i dette Dieblis ligger i det andet Thing, maatte faae en anden Skjæbne der end den, Finantsministeren tænker sig. Denne, som jeg vil betegne det, afventende Position, kan jeg meget vel erkjende for at være